ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റി അറുപത്തിയഞ്ച്

പ്രവാചക നെയ്ത്തുതുണിയുടെ മറനീക്കൽ: അലക്സാണ്ടർ മഹാനിൽ നിന്ന് ആധുനിക റോമിലേക്കു

Jeff Pippenger
2024-03-29

ഇപ്പോൾ, മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ അപ്രതീക്ഷിത മരണത്തിന് ശേഷമുണ്ടായ ചരിത്രത്തെ നാം പരിഗണിക്കാം; അത് ക്രി.മു. 538-ആം വർഷത്തിൽ നിന്ന് 1798-ലെ അന്ത്യകാലം വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

> അവൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നാൽ അവന്റെ രാജ്യം തകർന്നുപോകുകയും ആകാശത്തിന്റെ നാലു കാറ്റുകളിലേക്കു വിഭജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവന്റെ സന്തതിക്കല്ല, അവൻ ഭരിച്ച അധികാരത്തിന്റെ അനുസാരമായും അല്ല; കാരണം അവന്റെ രാജ്യം അവരല്ലാത്ത മറ്റുള്ളവർക്കായി വേരോടെ പറിച്ചുകളയപ്പെടും. തെക്കേ രാജാവു ശക്തനായിരിക്കും; അവന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒരുവനും അങ്ങനെ തന്നേ; അവൻ അവനെക്കാൾ അധികം ശക്തനായി ആധിപത്യം പ്രാപിക്കും; അവന്റെ ആധിപത്യം മഹത്തായ ആധിപത്യം ആയിരിക്കും. കുറെ വർഷങ്ങളുടെ അവസാനം അവർ തമ്മിൽ ചേർന്നു സന്ധി ചെയ്യും; കാരണം തെക്കേ രാജാവിന്റെ മകൾ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് ഉണ്ടാക്കുവാൻ വടക്കേ രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ വരും; എങ്കിലും അവൾ ഭുജത്തിന്റെ ശക്തി നിലനിറുത്തുകയില്ല; അവനും നിലനിൽക്കുകയില്ല, അവന്റെ ഭുജവും ഇല്ല; എന്നാൽ അവളും, അവളെ കൊണ്ടുവന്നവരും, അവളെ ജനിപ്പിച്ചവനും, ആ കാലങ്ങളിൽ അവളെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയവനും ഏല്പിക്കപ്പെട്ടുകളയും. എന്നാൽ അവളുടെ വേരുകളുടെ ഒരു ശാഖയിൽനിന്നു ഒരുവൻ അവന്റെ സ്ഥാനത്ത് എഴുന്നേൽക്കും; അവൻ ഒരു സൈന്യവുമായി വന്നു വടക്കേ രാജാവിന്റെ കോട്ടയിൽ കടന്നു അവരുടെ നേരെ പ്രവർത്തിച്ചു ജയിക്കും. അവരുടെ ദേവന്മാരെയും, അവരുടെ പ്രഭുക്കന്മാരെയും, വെള്ളിയുടെയും പൊന്നിന്റെയും അവരുടെ വിലയേറിയ പാത്രങ്ങളെയും തടവുകാരാക്കി മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും; അവൻ വടക്കേ രാജാവിനെക്കാൾ അധികം വർഷങ്ങൾ നിലനിൽക്കും. പിന്നെ തെക്കേ രാജാവു തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു വന്നു തന്റെ സ്വന്തം ദേശത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും. ദാനീയേൽ 11:4–9.

അവസാനം, മഹാനായ അലക ്സാണ്ട റിന്റെ രാജ്യ ം വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട തിനു ശേഷം, മുമ്പ ത്തെ രാജ്യ ം കൈവശപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തിനായി പോരാടിയവർ അവസാനം രണ്ട ു പ്രധാന രാജ്യ ങ്ങ ളായി ചുരുങ്ങ ി. അതിൽ ഒരു രാജ്യ ം അലക ്സാണ്ട റിന്റെ മുൻ സാ്രമാജ്യ ത്ത ിന്റെ തെക്ക ൻ ഭാഗത്തെ നിയ്രന്ത

മറ്റെ ാന്ന ് വടക്ക ൻ ഭാഗത്തെ നിയ(ന്ത ിച്ച ു. അന്ന ് മുതൽ (പവചനാത്മ
വിവരണത്ത ിൽ അവരെ ലളിതമായി തെക്ക ിന്റെ രാജാവും വടക്ക ിന്റെ
രാജാവും എന്ന ു തിരിച്ച റിയുന്ന ു. ലോകാധിപത്യ ത്ത ിനായുള്ള പോരാട്ട
വടക്ക ിന്റെ രാജാവും തെക്ക ിന്റെ രാജാവും തമ്മ ിലുള്ള തായി മാ(തം
ചി(ത്രീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഘട്ട ത്ത ിലെത്ത ിയ ശേഷം, ആ രണ്ട ് രാജ്യ ങ
(പതീകങ്ങ ൾ മുഴുവൻ അധ്യ ായത്ത ിലുടനീളം തുടരുന്ന ു.

അഞ്ചാം വാക്യത്തിൽ തെക്കൻ രാജാവ് സ്ഥാപിതനാകുന്നു; അവൻ ശക്തനാണ്, എന്നാൽ വടക്കൻ രാജാവും ശക്തനാണ്, അവന്റെ രാജ്യം കൂടുതൽ വിപുലവുമാണ്. തുടർന്ന് ആറാം വാക്യത്തിൽ, തെക്കൻ രാജാവ് വടക്കൻ രാജ്യത്തോടു ഒരു സഖ്യം നിർദേശിക്കുന്നു. തെക്കൻ രാജാവ് തന്റെ മകളെ വടക്കൻ രാജാവിന് നൽകുന്നതിലൂടെ സമാധാന ഉടമ്പടി ഉറപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അതുവഴി വടക്കൻ രാജാവ് അവളെ വിവാഹം കഴിച്ച് കുടുംബബന്ധത്തിലൂടെ അവരുടെ സഖ്യം സാധൂകരിക്കേണ്ടതിന്നു. വടക്കൻ രാജാവ് അതിന് സമ്മതിച്ചു, തന്റെ ഭാര്യയെ ഒഴിവാക്കി, തെക്കിൽ നിന്നുള്ള രാജകുമാരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു, അങ്ങനെ ആ സഖ്യം ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു.

അവസാനം തെക്കൻ രാജകുമാരി ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഒടുവിൽ വടക്കൻ രാജാവ് തന്റെ പുതിയ ഭാര്യയിൽ വിരക്തനായി, തന്റെ ആദ്യഭാര്യയോടു ചെയ്തതുപോലെ അവളെയും ഉപേക്ഷിച്ച്, വീണ്ടും തന്റെ ആദ്യഭാര്യയെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആ ആദ്യഭാര്യ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്ത ഉടൻ, അവൾ വടക്കൻ രാജാവിനെയും, അവന്റെ തെക്കൻ വധുവിനെയും, അവളുടെ കുഞ്ഞിനെയും, അവളുടെ മുഴുവൻ ഈജിപ്ത്യൻ അനുചരസമൂഹത്തെയും കൊന്നുകളയുന്നു. ആദ്യഭാര്യ തെക്കൻ രാജകുമാരിയെയും അവളുടെ കുഞ്ഞിനെയും കൊലപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പ്രവൃത്തി തെക്കൻ രാജകുമാരിയുടെ കുടുംബത്തെ ക്രോധഭരിതരാക്കുന്നു; അവളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരാൾ ഒരു സൈന്യം എഴുന്നേല്പിച്ച് വടക്കൻ രാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുന്നു.

തെക്കൻ സൈന്യം വടക്കൻ രാജാവിനെ ജയിച്ചടക്കുന്നു; തുടർന്ന് വടക്കൻ രാജാവിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ആദ്യഭാര്യയും, അവന്റെ തെക്കൻ വധുവും ശിശുവും വധിക്കപ്പെടുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണസമയത്ത് വടക്കിന്റെ ഭരണരാജാവായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആദ്യഭാര്യയുടെ മകൻ പിടിക്കപ്പെടുകയും, മുൻകാല യുദ്ധങ്ങളിൽ വടക്കൻ രാജ്യം തെക്കൻ രാജ്യത്തിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ചില ഈജിപ്തീയ കലാവസ്തുക്കളും വിഗ്രഹങ്ങളും കൂടെ തെക്കൻ രാജാവിനാൽ വീണ്ടും ഈജിപ്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈജിപ്തിലെത്തിയശേഷം പിടിക്കപ്പെട്ട വടക്കൻ രാജാവ് കുതിരയിൽ നിന്ന് വീണ് മരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രത്തെ ഉറിയാ സ്മിത്ത് താഴെപ്പറുന്നതുപോലെ തിരിച്ചറിയുന്നു.

> "'വാക്യ ം 6. വർഷങ്ങ ളുടെ അന്ത ിയിൽ അവർ തമ്മ ിൽ
> ചേർന്ന ുകൊള്ള ും; കാരണം തെക്ക ിന്റെ രാജാവിന്റെ മകൾ

ഉത്ത രത്ത ിന്റെ രാജാവിന്റെ അടുക്ക ൽ ഒത്ത ുതീർപ്പ ് സ്ഥ ാപിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു വരും; എന്ന ാൽ അവൾ ഭുജത്ത ിന്റെ ശക്ത നിലനിർത്ത ുകയില്ല ; അവനും നിലനിൽക്ക ുകയില്ല , അവന്റെ ഭുജവും അല്ല ; എന്ന ാൽ അവൾ ഏല്പ ിക്ക പ്പെ ടും, അവളെ കൊണ്ട ുവന്ന വരും, അവളെ ജനിപ്പ ിച്ച വനും, ഈ കാലങ്ങ ളിൽ അവളെ ശക്ത ിപ്പെ ടുത്ത ിയവനും കൂടെ.'"

ഈജിപ്തിന്റെയും സിറിയയുടെയും രാജാക്കന്മാർക്കിടയിൽ നിരന്തരം യുദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച്, ഈജിപ്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ രാജാവായ പ്റ്റോലമി ഫിലഡെൽഫസിന്റെയും സിറിയയുടെ മൂന്നാമത്തെ രാജാവായ ആന്റിയോകസ് തീയോസിന്റെയും കാലത്ത് ഇതു അത്യന്തം സത്യമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവർ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കാൻ ഈ വ്യവസ്ഥയിൽ സമ്മതിച്ചു: ആന്റിയോകസ് തീയോസ് തന്റെ മുൻഭാര്യയായ ലവോദീകയെയും അവളുടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെയും ഉപേക്ഷിക്കുകയും, പ്റ്റോലമി ഫിലഡെൽഫസിന്റെ പുത്രിയായ ബെരെനീസിനെ വിവാഹം കഴിക്കുകയും വേണം. അതനുസരിച്ച് പ്റ്റോലമി തന്റെ മകളെ ആന്റിയോകസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവളോടൊപ്പം അളവറ്റൊരു സ്ത്രീധനവും നൽകി.

"'എന്നാൽ അവൾ ഭുജത്തിന്റെ ശക്തി നിലനിർത്തുകയില്ല;' അതായത്, അന്ത്യോക്കുസിനോടുള്ള അവളുടെ സ്വാധീനവും അധികാരവും. അങ്ങനെ തന്നെയാണ് അത് സംഭവിച്ചതും; കുറച്ച് കാലത്തിനുശേഷം, പ്രണയവികാരത്തിന്റെ ഒരു ആവേശത്തിൽ, അന്ത്യോക്കുസ് തന്റെ മുൻഭാര്യയായ ലവൊദിക്കെയെയും അവളുടെ മക്കളെയും വീണ്ടും അരമനയിലേക്കു വരുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. തുടർന്ന് പ്രവചനം പറയുന്നു: 'അവനും [അന്ത്യോക്കുസും] നിലനിൽക്കുകയില്ല, അവന്റെ ഭുജവും,' അഥവാ സന്തതിയും. വീണ്ടും കൃപയും അധികാരവും ലഭിച്ച ലവൊദിക്കെ, തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടത്തിൽ അന്ത്യോക്കുസ് വീണ്ടും തന്നെ അപമാനിക്കുകയും ബെരെനിക്കെയെ തിരികെ വിളിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്യുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു; അത്തരമൊരു സാഹചര്യമെതിരായ ഫലപ്രദമായ സംരക്ഷണം അവന്റെ മരണത്തേക്കാൾ കുറഞ്ഞതൊന്നുമാകുകയില്ലെന്നു കരുതി, അവൾ കുറച്ച് കാലത്തിനകം അവനെ വിഷം കൊടുത്ത് കൊല്ലിച്ചു. ബെരെനിക്കെയിലൂടെ ഉണ്ടായ അവന്റെ സന്തതിയും രാജ്യത്തിൽ അവന്നു പിൻഗാമിയായില്ല; കാരണം, തന്റെ മൂത്തമകനായ സെല്യൂക്കുസ് കല്ലിനിക്കുസിനായി രാജാസനം ഉറപ്പാക്കുന്നവിധം ലവൊദിക്കെ കാര്യങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തി."

"എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള ദുഷ്ടത ദീർഘകാലം ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ നിലനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; പ്രവചനം പിന്നെയും മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുന്നതുപോലെ, തുടർന്ന് ഉണ്ടായ ചരിത്രവും അതിനെ തെളിയിക്കുന്നു.

"'വാക്യ ം 7. എന്ന ാൽ അവളുടെ വേരുകളുടെ ഒരു ശാഖയിൽനിന്ന ു ഒരുവൻ അവന്റെ സ്ഥ ാനത്ത ു ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ ലക്ക ും; അവൻ ഒരു സൈന്യ വുമായി വന്ന ു, വടക്ക ിന്റെ രാജാവിന്റെ കോട്ട യിൽ (പവേശിച്ച ു, അവർക്കെ തിരെ (പവർത്ത ിച്ച ു, ജയിക്ക ും. 8. അവൻ അവരുടെ ദേവന്മ ാരെയും, അവരുടെ (പഭുക്ക ന്മ ാരെയും, വെള്ള ിയുടെയും പൊന്ന ിന്റെയും അവരുടെ വിലയേറിയ പാ(തങ്ങ ളെയും ബദ്ധ രാക്ക ി മി(സയീമിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോകും; അവൻ വടക്ക ിന്റെ രാജാവിനെക്ക ാൾ അധികവർഷങ്ങ ൾ നിലനിൽക്ക ും. 9. അങ്ങ നെ തെക്ക ിന്റെ രാജാവു തന്റെ രാജ്യംല്ടേ കടന്ന ുചെന്ന ിട്ട ്, തന്റെ സ്വ ന്ത ം ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ ിപ്പേ ാകും.'"

ബെരെനിക്കെയോടു അതേ വേരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഈ കൊമ്പ് അവളുടെ സഹോദരനായ ടോലെമി യൂഎർഗെറ്റസ് ആയിരുന്നു. അവൻ തന്റെ പിതാവായ ടോലെമി ഫിലഡെൽഫസിന്റെ പിന്നാലെ മിസ്രയീം രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുമാത്രം, തന്റെ സഹോദരിയായ ബെരെനിക്കെയുടെ മരണത്തിന് പ്രതികാരം ചെയ്യുവാനുള്ള ദാഹത്തിൽ ജ്വലിച്ചു, ഒരു മഹത്തായ സൈന്യത്തെ സമാഹരിച്ചു, ഉത്തരദേശരാജാവിന്റെ ദേശത്തേക്കു, അതായത് തന്റെ അമ്മയായ ലവൊദിക്കെയോടുകൂടെ സിറിയയിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന സെല്യൂക്കസ് കാല്ലിനിക്കസിന്റെ രാജ്യഭാഗത്തേക്കു കയറി ആക്രമിച്ചു. അവൻ അവരുടെ മേൽ ജയിച്ചു; സിറിയയും കിലിക്ക്യയും യൂഫ്രട്ടീസിന് അപ്പുറമുള്ള മുകളിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളും ഏകദേശം സമസ്ത ഏഷ്യയും വരെ കീഴടക്കി. എന്നാൽ മിസ്രയീമിൽ കലാപം ഉയർന്നതായി, അതുകൊണ്ടു താൻ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങേണ്ടിവരുമെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ, അവൻ സെല്യൂക്കസിന്റെ രാജ്യം കൊള്ളയടിച്ചു, നാൽപ്പതിനായിരം താലന്ത് വെള്ളിയും വിലയേറിയ പാത്രങ്ങളും ദേവന്മാരുടെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ് പ്രതിമകളും എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. ഇവയിൽ, കാംബിസിസ് മുമ്പ് മിസ്രയീമിൽനിന്ന് എടുത്തു പേർഷ്യയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന പ്രതിമകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുവനായി ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന മിസ്രയീമ്യർ, ഇങ്ങനെ അനേകം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവരുടെ തടവിലായിരുന്ന ദേവന്മാരെ അവർക്കു പുനഃസ്ഥാപിച്ചുതന്നതിന്റെ പ്രശംസാസൂചകമായി, ടോലെമിക്ക് യൂഎർഗെറ്റസ്, അഥവാ ഉപകാരി, എന്ന ബിരുദം നല്കി.

"ബിഷപ്പ ് ന്യ ൂട്ട ന്റെ അഭി(പായത്ത ിൽ, ഇത് ജെറോമിന്റെ വിവരണമാണ്; പുരാതന ചരി(തകാരന്മ ാരിൽ നിന്ന ് സമാഹരിച്ച തെങ്ക ിലും, ഇതേ കാര്യ ങ്ങ ളിൽ പലതെയും സ്ഥ ിരീകരിക്ക ുന്ന (ഗന്ഥ കാരന്മ ാർ ഇപ്പേ ാഴും ലഭ്യ രാണെന്ന ് അദേ പറയുന്ന ു. അപ്പ ിയൻ ഞങ്ങ ളോട് അറിയിക്ക ുന്ന തു എന്തെ ന്ന ാൽ, ലാവൊദീക്കേ അന്തേ ്യ ാക്ക സിനെ കൊന്ന തും, അവന്റെ ശേഷം ബെരെനീകെയെയും അവളുടെ ശിശുവിനെയും കൊന്ന തും കഴിഞ്ഞ ്, ആ കൊലപാതകങ്ങ ൾക്ക ു (പതികാരം ചെയ്യേ ണ്ട തിന്ന ു ഫിലഡെൽഫസിന്റെ മകനായ പ്തൊലമി സിറിയയിൽ കയറി, ലാവൊദീക്കെ യെ കൊന്ന ു, ബാബിലോൻ വരെ മുന്നേ റി.

> പോളിബിയസിൽ നിന്ന ് നാം മനസ്സ ിലാക്ക ുന്ന തു, യൂഎർഗെറ്റ സ് എന്ന ഉപനാമമുള്ള പ്തൊലമി തന്റെ സഹോദരിയായ ബെരെനീകെയോടു കാട്ട പ്പെ ട്ട ക്രൂരമായ പെരുമാറ്റ ത്ത ിൽ അത്യ ന്ത ം ക്രുദ്ധ നായി, സൈന്യ ത്തേ ാടെ സിറിയയിലേക്ക ു കുതിച്ച ്, സെല്യ ൂസിയ പട്ട ണം കീഴടക്ക ിയെന്ന ും, പിന്ന ീടു ചില വർഷങ്ങ ൾ അത് ഈജിപ ്തിലെ രാജാക്ക ന്മ ാരുടെ സൈനികതാവളങ്ങ ൾകൊണ്ട ു കാത്ത ുസൂക്ഷ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ുവെന്ന ുമാണ്. ഇങ്ങ നെ അവൻ വട രാജാവിന്റെ കോട്ട യ്ക്ക ുള്ള ിൽ പ്രവേശിച്ച ു. പോളൈ്യ നസ് പ്രസ ്താവിക്ക ുന്ന ത്, യാതൊരു യുദ്ധ മോ പോരാട്ട മോ കൂടാതെ പ്തൊലമി ടോറസ് പർവതം മുതൽ ഇന്ത ്യ വരെ ഉള്ള സകല ദേശത്ത ിന്മേ ലും അധീശത്വ ം സ്ഥ ാപിച്ച ുവെന്ന ാണ്; എന്ന ാൽ അവൻ തെറ്റ ുതിരിച്ച റിഞ്ഞ അത് മകനു പകരം പിതാവിനോടാണ് ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ത്. ജസ്റ്റ ിൻ ഉറപ്പ ിച്ച ു പറയുന്ന തു, ആഭ്യ ന്ത ര കലാപം കാരണം പ്തൊലമി ഈജിപ ്തിലേക്ക ു തിരിച്ച ുവിളിക്ക പ്പെ ട്ട ില്ല ായിരുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, സെല്യ ൂക്ക സിന്റെ മുഴുവൻ രാജ്യ വും അവൻ കൈവശപ്പെ ടുത്ത ിയേനെയെന്ന താണ്. അങ്ങ നെ തെക്ക ൻ രാജാവ് വടക്ക ൻ രാജാവിന്റെ ആധിപത്യ പ്രദേശത്തേ ക്ക ു കടന്ന ു ചെന്ന ു, പിന്നെ തന്റെ ദേശത്തേ ക്ക ു മടങ്ങ ിവന്ന ു; പ്രവാചകൻ മുൻകൂട്ട ി പറഞ്ഞ തുപോലെ തന്നേ . കൂടാതെ അവൻ വടക്ക ൻ രാജാവിനെക്ക ാൾ കൂടുതൽ വർഷങ്ങ ൾ ജീവനോടെയുണ്ട ായിരുന്ന ു; കാരണം സെല്യ ൂക്ക സ് കാല്ല ിനിക്ക സ് തന്റെ കുതിരയിൽ നിന്ന ് വീണ് പ്രവാസത്ത ിൽവെച്ച ു മരിച്ച ു; പ്തൊലമി യൂഎർഗെറ്റ സ് അവനെക്ക ാൾ നാലോ അഞ്ചോ ാ വർഷം കൂടുതൽ ജീവിച്ച ു." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 250–252.

റോമിന്റെ, അതുകൊണ്ട ുതന്നെ ഉത്ത രദേശരാജാവിന്റെ, ഒരു പ്രവാചകസ്വ ഭാവലക്ഷ ണം ഇതാണ്: സിംഹാസനത്ത ിൽ സ്ഥ ാപിതനാകുന്ന തിനായി മൂന്ന ു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സ ങ്ങ ളെ ജയിക്ക ണം. അലക ്സാണ്ട റുടെ വിഭജിക്ക പ്പെ ട്ട രാജ്യ ത്ത ിന്റെ അനന്ത രഫലത്ത ിൽ ഉദിച്ച ുവന്ന ആദ്യ ഉത്ത രദേശരാജാവായി സ്ഥ ാപിതനായത് സെല്യ ൂക്ക സ് നിക്കേ റ്റ റായിരുന്ന ു; ക്രി.മു. 316 മുതൽ 31 വരെ കുറേക്ക ാലം അവൻ തെക്ക ൻ രാജാവായ പ്റ്റൊ ാലമിയുടെ സൈന്യ ാധിപനായി സേവിച്ച ിരുന്ന തായിരുന്ന ു. "തെക്ക ൻ രാജാവു ബലവാനാകും; അവന്റെ പ്രഭുക്ക ന്മ ാരിൽ ഒരുവനും ബലവാനാകും; അവൻ അവനെക്ക ാൾ ബലവാനാകും" എന്ന ു പറയുന്ന അഞ്ച ാം വാക്യ ം ഈ വസ ്തുതയെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. പ്റ്റൊ ാലമി തെക്ക ൻ രാജാവായിരുന്ന ു; അവന്ന ു ഒരു സൈന്യ ാധിപൻ (അവന്റെ പ്രഭുക്ക ന്മ ാരിൽ ഒരുവൻ) ഉണ്ട ായിരുന്ന ു; അവൻ പ്റ്റൊ ാലമിയെക്ക ാൾ ബലവാനായി മാറുവാൻ വിധിക്ക പ്പെ ട്ട വനായിരുന്ന ു. അഞ്ച ാം വാക്യ ത്ത ിന്റെ അവസാന ഭാഗം പറയുന്ന തിങ്ങ നെ: "അവൻ ആധിപത്യ ം നടത്ത ും; അവന്റെ ആധിപത്യ ം വലിയ ആധിപത്യ ം ആയിരിക്ക ും." പ്റ്റൊ ാലമിയുടെ സൈന്യ ാധിപനായ സെല്യ ൂക്ക സ് ആദ്യ ഉത്ത രദേശരാജാവായി മാറേണ്ട ിയിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ സെല്യ ൂക്ക സ് ഉത്ത രദേശരാജാവാകേണ്ട തിന്ന ു, ആദ്യ ം അവൻ തെക്ക

രാജാവിൽ നിന്ന ു വേർപെടുകയും, അതിനുശേഷം മൂന്ന ു ഭൂമിശാസ്ര്തപരമായ ്രപദേശങ്ങ ളെ ജയിക്ക ുകയും വേണമായിരുന്ന ു.

സെല്യൂക്കസ് കീഴടക്കിയ ആദ്യ പ്രദേശം കി.മു. 301-ൽ കിഴക്കായിരുന്നു. തുടർന്ന്, കസ്സാണ്ടറിന്റെ അവകാശി കൈവശം വച്ചിരുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശം അദ്ദേഹം കി.മു. 286-ൽ കീഴടക്കി; പിന്നെ, ലിസിമാക്കസിനെ കി.മു. 281-ൽ കീഴടക്കിയപ്പോൾ വടക്കൻ തന്റെ മൂന്നാം പ്രദേശവും അദ്ദേഹം സ്വന്തമാക്കി. വടക്കൻ രാജാവ് കി.മു. 281-ൽ സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനായി.

പിന്നീട് തെക്കൻ രാജാവുമായി ഉണ്ടാക്കിയ സമാധാനസന്ധി ക്രി.മു. 252-ൽ സംഭവിച്ചു. അതിന് ആറു വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, ക്രി.മു. 246-ൽ, ബെരെനിക്കെ (തെക്കൻ രാജകുമാരി), അവളുടെ മകൻ, അവളുടെ മുഴുവൻ അനുചരവൃന്ദവും കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം തെക്കൻ രാജാവ് ലയൊദിക്കെയുടെ മകൻ സെല്യൂക്കസ് കാല്ലിനിക്കസിനെ പിടികൂടി തനോടുകൂടെ മിസ്രയീമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ അവൻ കുതിരയിൽനിന്നു വീണ് മരിച്ചു. വടക്കിലെ ആദ്യ രാജാവിന്റെ ഭരണകാലം ക്രി.മു. 281 മുതൽ ക്രി.മു. 246 വരെ ആയിരുന്നു; അതായത് മുപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷം.

പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ വടക്കിന്റെ ആദ്യ രാജാവ് സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനാകുന്നതിനായി മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളെ ജയിച്ചു. പൗരാണിക റോവും സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനാകുന്നതിനായി മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളെ ജയിച്ചു [ദാനിയേൽ 8:9 കാണുക], പാപ്പാധിപത്യ റോവും സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനാകുന്നതിനായി മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളെ ജയിച്ചു [ദാനിയേൽ 7:20 കാണുക]. ആധുനിക റോവും സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനാകുന്നതിനായി മൂന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ തടസ്സങ്ങളെ ജയിക്കുന്നു [ദാനിയേൽ 11:40–43 കാണുക].

ഒരു പ്രാവശ്യം സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതനായതിനു ശേഷം, ഉത്തരരാജ്യത്തിലെ ആദ്യ രാജാവ് മുപ്പത്തിയഞ്ചു വർഷം ഭരിച്ചു. ഒരു പ്രാവശ്യം സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായതിനു ശേഷം, ജാതീയ റോം ഒരു “കാലം” (മുന്നൂറ്റി അറുപത് വർഷം) ഭരിച്ചു. ഒരു പ്രാവശ്യം സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായതിനു ശേഷം, പാപ്പാത്വ റോം “ഒരു കാലം, കാലങ്ങൾ, അരകാലം” (ആയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപത് വർഷം) ഭരിച്ചു. ഒരു പ്രാവശ്യം സിംഹാസനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായതിനു ശേഷം, ആധുനിക റോം ഒരു പ്രതീകാത്മക നാൽപ്പത്തിരണ്ടു മാസം (അതുപോലെ “ഒരു മണിക്കൂർ” എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) ഭരിക്കും.

“ദാനിയേൽ പുസ ്തകത്ത ിലെ പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ രേഖപ്പെ ടുത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ചരി്രതത്ത ിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം വീണ്ട ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്” എന്ന ു സഹോദരി വൈറ്റ ് നമ്മേ ാടു അറിയിക്ക ുന്ന ു. തുടർന്ന ് അവൾ മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വാക്യ ം മുതൽ

മുപ്പ ത്ത ാറാം വാക്യ ം വരെ ഉദ്ധ രിച്ച ്, "ഈ വാക്ക ുകളിൽ വിവരണപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലുള്ള ദൃശ്യ ങ്ങ ൾ സംഭവിക്ക ും" എന്ന് പറയുന്ന ു. ആ വാക്യ ങ്ങ ളിൽ പാപ്പ ാസഭാ റോം (ശൂന്യ മാക്ക ുന്ന അശുദ്ധ വസ്തു) 538-ൽ സിംഹാസനത്ത ിൽ "സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു"; തു ആദ്യ ത്തെ "ക്രോധം പൂർത്ത ിയാകുന്ന തുവരെ" 1798-ൽ, അത് "അനേകം ദിവസങ്ങ ൾ" (ആയിരത്ത ി ഇരുനൂറും അറുപതു വർഷങ്ങ ൾ) ദൈവജനത്തെ ഉപദ്രവിക്ക ുന്ന ു. മുപ്പ ത്തെ ാന്ന ാം വാക്യ ം മുതൽ മുപ്പ ത്ത ാറാം വാക്യ ം വരെയുള്ള ചരിത്രം പതിനൊന്ന ാം അധ്യ ായത്ത അവസാന ആറു വാക്യ ങ്ങ ളിൽ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; എങ്ക ിലും ആ ചരിത്രം അഞ്ച ാം വാക്യ ം മുതൽ ഒമ്പ താം വാക്യ ം വരെ പൂർണമായി പ്രതിരൂപീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തുമാണ്.

ക്രി.മു. 281-ൽ സെല്യൂക്കസ് വടക്കൻ രാജാവായി സ്ഥാപിതനായത്, 538-ആം വർഷവുമായി ഒത്തുചേരുന്നു. ഇരു സംഭവങ്ങളും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ മൂന്ന് തടസ്സങ്ങളെ കീഴടക്കൽ സമാപിച്ചപ്പോൾ വടക്കൻ രാജാവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പാപ്പാത്വഭരണം പലവിധങ്ങളിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് ദിവസം, നാൽപ്പത്തിരണ്ട് മാസം, ഒരു കാലം, കാലങ്ങൾ, അരകാലം, ഒരു അവസരം, കൂടാതെ മൂന്നര വർഷം. സെല്യൂക്കസിന്റെ ഭരണം മുപ്പത്തഞ്ച് വർഷം നീണ്ടുനിന്നു; മുപ്പത്തഞ്ചിന്റെ പത്തിലൊന്ന്, അഥവാ ദശാംശം, മൂന്നരയാണ്. മുപ്പത്തഞ്ച് വർഷത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് "മൂന്ന്-പോയിന്റ്-അഞ്ച്" (3.5) വർഷം എന്നും പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. "മൂന്നര" എന്നത് പാപ്പാത്വഭരണത്തിന്റെ കാലയളവിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

1798-ൽ തെക്കൻ രാജാവായ നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ട് ("ഭാഗ്യവാൻ മകൻ" എന്നർത്ഥം) പാപ്പായെ തടവുകാരനാക്കുവാൻ തന്റെ ജനറലിനെ അയച്ചപ്പോൾ പാപ്പസ്ഥാനത്തിന് അതിന്റെ മാരകമുറിവ് ലഭിച്ചു. ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് 1799-ൽ പാപ്പാ പ്രവാസത്തിൽ മരണമടഞ്ഞു; അതുപോലെതന്നെ, തെക്കൻ രാജാവാൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ട വടക്കൻ രാജാക്കന്മാരിൽ ആദ്യനുമായയവനും മരണമടഞ്ഞിരുന്നു. സെല്യൂക്കസ് കാല്ലിനിക്കസ് ഈജിപ്റ്റിൽ തടവിലിരിക്കെ കുതിരയിൽ നിന്ന് വീണു മരിച്ചു. മൃഗത്തിന്മേൽ സവാരി ചെയ്തിരുന്നത് പാപ്പായായിരുന്നു. ആ മൃഗം തന്റെ സാത്താനിക പ്രവൃത്തികൾ നിറവേറ്റുവാൻ പാപ്പാ ഉപയോഗിച്ച രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. 1798-ൽ ആ മൃഗം കൊല്ലപ്പെട്ടു; മൃഗത്തിന്മേൽ സവാരി ചെയ്തും അതിന്മേൽ ഭരിച്ചു വന്നുംിരുന്ന പാപ്പാ ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞ് മരിച്ചു. സെല്യൂക്കസ് കാല്ലിനിക്കസ് ഒരു കുതിരയിൽ നിന്ന്—താൻ സവാരി ചെയ്തിരുന്ന മൃഗത്തിൽ നിന്ന്—വീണു മരിച്ചു. 1798-ലും 1799-ലും പാപ്പസ്ഥാനത്തിന്റെ തടവുപിടിത്തം, വടക്കൻ രാജാക്കന്മാരിൽ ആദ്യന്റെ തടവുപിടിത്തത്താൽ പരിപൂർണ്ണമായി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു.

തെക്ക ൻ രാജാവിന്റെ േ കാധം വടക്ക ൻ രാജാവിന്മേ ൽ വരുവാൻ
കാരണമായത് ലംഘിക്ക പ്പെ ട്ട ഒരു സമാധാന ഉടമ്പ ടിയായിരുന്ന ു;
ബെരനീസിനെ (തെക്ക ൻ വധുവിനെ) മാറ്റ ിനിർത്ത ുകയും തുടർന്ന
ലാവൊദിക്കെ യുടെ കയ്യ ാൽ അവൾ കൊല്ല പ്പെ ടുകയും ചെയ ്തതിലൂടെ
അതിന് ്രപതീകം നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ു. 1797-ൽ നെപ്പേ ാളിയൻ
വിപ്ല വ്രഫാൻസും പാപ്പ ാധികാര സംസ്ഥ ാനങ്ങ ളും തമ്മ ിൽ ഒരു സമാധാന
ഉടമ്പ ടിയിൽ ്രപവേശിച്ച ിരുന്ന ു. ആ ഉടമ്പ ടി ഒപ്പ ുവെക്ക പ്പെ ട്ട ഇറ്റ ലി
അങ്കേ ാണയിൽ ഉള്ള ടൊലന്റിനോ എന്ന പട്ട ണത്ത ിന്റെ പേരിലാണ്
അതിനെ വിളിച്ച ത്. ്രഫാൻസ് പാപ്പ ാവിനെ തടവുകാരനാക്ക ി
കൊണ്ട ുപോയപ്പേ ാൾ, 1798 ഫെ്രബുവരിയിൽ അത് ഔപചാരികമായി
അവസാനിച്ച ു. ആ ഉടമ്പ ടി റദ്ദ ാക്ക പ്പെ ട്ട തിന്റെ കാരണം, തന്റെ വിപ്ല വം
വ്യ ാപിപ്പ ിക്ക ാനുള്ള ്രഫാൻസിന്റെ ്രശമമായിരുന്ന ു.

നാപോളിയന്റെ ജനറൽ ഡ്യുഫോ 1797-ൽ റോമിലുണ്ടായിരുന്നു; അന്നത്തെ ഫ്രാൻസിന്റെ ഭരണകൂടമായ ഡയറക്ടറി അയച്ച ഫ്രഞ്ച് ദൗത്യസേനയുടെ ഭാഗമായി ആയിരുന്നു അത്. ജനറൽ ഡ്യുഫോ റോമിലുണ്ടായിരുന്നതുൾപ്പെടെ ഫ്രഞ്ച് ദൗത്യത്തിന്റെ ഇറ്റലിയിലേക്കുള്ള ലക്ഷ്യം, ഇറ്റാലിയൻ ഉപദ്വീപിൽ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവസേന സ്ഥാപിച്ച അല്പായുസ്സുള്ള അനുബന്ധ രാഷ്ട്രമായ റോമൻ റിപ്പബ്ലിക്കിനെ പിന്തുണയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ യൂറോപ്പൊട്ടാകെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും വിപ്ലവ ആശയങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഫ്രഞ്ചുകാർ സജീവമായി ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇറ്റലിയിൽ അവർ രാജത്വങ്ങളെ അട്ടിമറിച്ച് ഫ്രഞ്ച് റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

റോമിലെ ഡ്യൂഫോയുടെ സാന്നിധ്യവും പ്രവർത്തനങ്ങളും, പാപ്പൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അനുയായികളും പ്രാദേശിക അരിസ്റ്റോക്രാറ്റുകളും ഉൾപ്പെടുന്ന പരമ്പരാഗതവാദി വിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള എതിർപ്പിനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. 1797 ഡിസംബറിൽ, ഫ്രഞ്ച് സൈന്യവും പാപ്പൽ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ അനുയായികളും തമ്മിലുണ്ടായ ഏറ്റുമുട്ടലിനിടെ, ജനറൽ ഡ്യൂഫോ വധിക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ, അടുത്ത വർഷം പോപ്പിനെ ബന്ദിയാക്കുന്നതിനായി ജനറൽ ബർതിയെരെ അയയ്ക്കാൻ നപ്പോളിയന് വേണ്ടിയിരുന്ന വ്യാജന്യായം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. തെക്കും വടക്കും ഉള്ള രാജാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ലംഘിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമാധാനസന്ധി, വടക്കിന്റെ രാജാവിനെ തെക്കിന്റെ രാജാവാൽ ബന്ദിയാക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള പ്രേരണയായി ഇരു ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചു.

എട്ട ാം വാക്യ ം ഇ്രപകാരം പറയുന്ന ു: “അവരുടെ ദേവന്മ ാരെയും അവരുടെ
്രപഭുക്ക ന്മ ാരോടുകൂടിയും വെള്ള ിയുടെയും പൊന്ന ിന്റെയും
വിലമതിക്ക പ്പെ ട്ട പാ്രതങ്ങ ളോടുകൂടിയും അവൻ ബദ്ധ രാക്ക ി
ഈജിപ ്തിലേക്ക ു കൊണ്ട ുപോകും.” ഈ വാക്യ ത്ത ിന്റെ നിവൃത്ത ിയായി
പ്തൊലേമി ഈജിപ ്തിലേക്ക ു മടങ്ങ ിയപ്പേ ാൾ, മുമ്പ ് വടക്ക ൻ രാജാവാൽ

അവരിൽ നിന്ന ു എടുത്ത ുകൊണ്ട ുപോയിരുന്ന അവരുടെ വി(ഗഹങ്ങ ളു
കലാവസ ്തുക്ക ളും തിരികെ കൊണ്ട ുവന്ന തിലുള്ള അവന്റെ
(പവർത്ത നത്തെ അനുമോദിച്ച ുകൊണ്ട ് ഈജിപ്ത്യ ർ അവന്ന ു
“യൂഎർഗെറ്റ ീസ്” (ഉപകാരി) എന്ന ബിരുദം നൽകി. 1798-ൽ (ഫഞ്ച ുകാർ
റോം കൊള്ള യടിച്ച തെന്ന സംഭവം നടന്ന ു. ചരി(തകാരന്മ ാർ
രേഖപ്പെ ടുത്ത ുന്ന തനുസരിച്ച ്, ഒരു ദിവസം മാ(തത്ത ിനുള്ള ിൽ തന്നെ
ശക്ത മായ സൈനിക കാവലിനുകീഴിൽ കുതിരവലിക്ക ുന്ന അഞ്ച ുനൂറ്
വാഹനങ്ങ ൾ നഗരം വിട്ട ുപോകുന്ന തായി കണ്ട ു.

ആ ഘോഷയാത്രയിൽ, ടൊലെന്റീനോയിലെ ലംഘിക്കപ്പെട്ട സമാധാന ഉടമ്പടിക്കനുസരിച്ച് ഫ്രാൻസ് കൈവശപ്പെടുത്തി കൊണ്ടിരുന്ന അതിപുരാതന ശിൽപ്പങ്ങളും നവോത്ഥാനകാല ചിത്രങ്ങളും അനവധിയായി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കലാസൃഷ്ടികളിൽ ലാവോകൂൺ സംഘം, ബെൽവെദെറെ അപ്പോളോ, ഡയിംഗ് ഗാൾ, ക്യൂപിഡ് ആൻഡ് സൈക്കി, നാക്സോസിലെ ആരിയാഡ്നെ, മെഡിച്ചി വീനസ്, ടൈബറും നൈലും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മഹാകായ പ്രതിമകൾ എന്നിവയും; റാഫേലിന്റെ തൂക്കുപടങ്ങളും ചിത്രങ്ങളും, അവയിൽ ട്രാൻസ്ഫിഗറേഷൻ, മഡോണ്ന ദി ഫൊലിഞ്ഞോ, മഡോണ്ന ദെല്ല സെദ്യാ, ടിഷ്യന്റെ സാന്റാ കോൺവെർസാസിയോനെ എന്നിവയും; ഇതുകൂടാതെ അനേകം മറ്റു കൃതികളും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീട് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്, 1807-ൽ തുറന്ന ലൂവ്രിലുള്ള മ്യൂസേ നെപ്പോളിയോണിയാനിൽ, ഈ കവർന്നെടുത്ത നിധികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. ഈജിപ്ത്യരുടെ നിധികൾ തിരികെ നൽകിയതിനാൽ പ്റ്റോളമി പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, റോമിൽ നിന്ന് കൊണ്ടുപോയ നിധികൾ നെപ്പോളിയന്റെ പേരിലുള്ള മ്യൂസിയത്തിന്റെ വിഭാഗത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

അഞ്ചാം വാക്യത്തിൽനിന്ന് ഒൻപതാം വാക്യംവരെ, കി.പി. 538-ൽ ആരംഭിച്ച് 1798-ലും 1799-ലും അവസാനിക്കുന്ന ചരിത്രത്തോടുള്ള സമ്പൂർണ സമാന്തരമായി നിലകൊള്ളുന്നു. അവ, അധ്യായത്തിന്റെ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മുപ്പത്തിയൊന്നാം വാക്യം മുതൽ മുപ്പത്തിയാറാം വാക്യംവരെ ഉള്ളവയോടു ഒത്തുചേരുന്നു; ആ അവസാന ആറു വാക്യങ്ങൾ, ആധുനിക റോം മൂന്നു പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ജയിച്ചടക്കുകയും, ഒടുവിൽ സഹായിക്കാൻ ആരും ഇല്ലാതെ തന്റെ അന്ത്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അതിന്റെ അന്തിമ ശക്തീകരണത്തെ വിവരണം ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് പത്താം വാക്യം 1989-ലെ ചരിത്രത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു.

> എന്നാൽ അവന്റെ പുത്രന്മാർ ഉണർത്തപ്പെടുകയും മഹത്തായ സൈന്യങ്ങളുടെ ഒരു ബഹുസമൂഹത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും; അവരിൽ ഒരുവൻ നിശ്ചയമായും വന്ന്, പെരുകിയൊഴുകി കടന്നുപോകും; തുടർന്ന് അവൻ മടങ്ങിവന്ന്, തന്റെ കോട്ടവരെയും ഉണർത്തപ്പെടും. ദാനിയേൽ 11:10.

പത്താം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ നിവൃത്തി 1989-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അന്ന്, റോണൾഡ് റീഗനുമായുള്ള രഹസ്യ സഖ്യത്തിൽ പാപ്പാധികാരം സോവിയറ്റ് യൂണിയനെ "ഒഴുകിക്കവിഞ്ഞു"യും "കടന്നുപോയി"യും ചെയ്തു; പെരെസ്ത്രോയിക്കയുടെ അനന്തരഫലമായി സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ (USSR) വിഘടിച്ചപ്പോൾ, അതിന്റെ കോട്ടയായ (റഷ്യ) മാത്രം ശേഷിച്ചു.

> അവസാനകാലത്ത് തെക്കിന്റെ രാജാവ് അവനെ തള്ളിവീഴ്ത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും; വടക്കിന്റെ രാജാവ് രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും അനേകം കപ്പലുകളോടും കൂടെ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ അവന്റെ നേരെ വരും; അവൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു പ്രളയമെന്നപോലെ ഒഴുകിപ്പരന്നു കടന്നുപോകും. ദാനിയേൽ 11:40.

പത്താം വാക്യത്തിന്റെ ചരിത്രം കി.മു. 246-ൽ തെക്കൻ രാജാവ് വടക്കൻ രാജാവിനെ ജയിച്ചതിനോടുള്ള ഒരു പ്രതികാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ 1798-ൽ തെക്കൻ രാജാവ് വടക്കൻ രാജാവിനെ ജയിച്ചതിനോടുള്ള ഒരു പ്രതികാരത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപമാണ്. നാല്പതാം വാക്യം 1798-ൽ അന്ത്യകാലത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു; അന്നാണ് തെക്കൻ രാജാവ് (നാസ്തിക ഫ്രാൻസ്) വടക്കൻ രാജാവിന് (പാപ്പാധികാരം) മാരകമുറിവ് ഏല്പിച്ചത്; അത് 1989-ലെ അന്ത്യകാലത്ത് സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനത്തോടെ നിവൃത്തിയായി. 1798-ലെ അന്ത്യകാലം നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ, "അന്ത്യകാലത്തു തെക്കൻ രാജാവ് അവനെ തള്ളിവീഴ്ത്തും" എന്ന വാക്യഭാഗത്തിലൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാക്യത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന "കോളൺ" (:) 1989-ലെ അടുത്ത "അന്ത്യകാലത്തെ" അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. "വടക്കൻ രാജാവ് രഥങ്ങളോടും കുതിരച്ചേവകരോടും അനേകം കപ്പലുകളോടും കൂടെ ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ അവന്റെ നേരെ വരും; അവൻ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നു പ്രളയമായി ഒഴുകിച്ചെന്നു കടന്നുപോകും."

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

> "പ്രവർത്തനരംഗത്തിലേക്ക് വന്ന എല്ലാ ജാതിക്കും ഭൂമിയിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം കൈവശം വഹിക്കാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; 'കാവൽക്കാരനും പരിശുദ്ധനും' എന്നവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ നിറവേറ്റുമോ എന്നു കാണേണ്ടതിന്നു. ലോകത്തിലെ മഹാസാമ്രാജ്യങ്ങളായ ബാബിലോൻ, മേദോ-പേർഷ്യ, ഗ്രീസ്, റോം എന്നിവയുടെ ഉദയവും പതനവും പ്രവചനം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഓരോന്നിനോടും, അതുപോലെ കുറവ് ശക്തിയുള്ള ജാതികളോടും കൂടെ, ചരിത്രം സ്വയം ആവർത്തിച്ചു. ഓരോന്നിനും പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഒരു കാലഘട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; ഓരോന്നും പരാജയപ്പെട്ടു; അവരുടെ മഹത്വം മങ്ങി, അവരുടെ ശക്തി വിട്ടുമാറി, അവരുടെ സ്ഥാനം മറ്റൊരുവൻ കൈവശമാക്കി...."

“വിശുദ്ധ ്രഗന്ഥ ത്ത ിന്റെ താളുകളിൽ വ്യ ക്ത മായി വെളിപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, ജാതികളുടെ ഉദയത്ത ിലും പതനത്ത ിലും നിന്ന ് , വെറും ബാഹ്യ വും ലോകീയവുമായ മഹിമ എ്രത നിസ്സ ാരമാണെന്ന ് അവർ പഠിക്കേ ണ്ട തുണ്ട ്. ബാബിലോൻ, അതിന്റെ സകല ശക്ത ിയോടും ്രപഭാവൈഭവത്തേ ാടും കൂടി—അതുപോലെയുള്ള തു നമ്മ ുടെ ലോകം പിന്ന ീട് ഒരിക്ക ലും കണ്ട ിട്ട ില്ല ാത്ത തും, ആ ദിവസങ്ങ ളിലെ ജനങ്ങ ൾക്ക ് അ്രതയും സ്ഥ ിരവും നിലനിൽക്ക ുന്ന തുമായതായി തോന്ന ിയിരുന്ന ആ ശക്ത ിയും മഹത്വ വും—എ്രത പൂർണ്ണ മായി അ്രപത്യ ക്ഷ മായിരിക്ക ുന്ന ‘പുല്ല ിന്റെ പുഷ്പ ം’പോലെ അതു നശിച്ച ുപോയിരിക്ക ുന്ന ു. ദൈവത്തെ തന്റെ അടിസ്ഥ ാനമായി ഇല്ല ാത്ത എല്ല ാം ഇ്രപകാരം നശിക്ക ുന്ന ു. അവന്റെ ഉദ്ദേ ശ്യ ത്തേ ാടു ചേർന്ന ു നിൽക്ക ുന്ന തും അവന്റെ സ്വ ഭാവത്തെ ്രപകടിപ്പ ിക്ക ുന്ന തുമായതേ നിലനിൽക്ക ാൻ കഴിയൂ. നമ്മ ുടെ ലോകം അറിയുന്ന ഏക സ്ഥ ിരതയുള്ള വ അവന്റെ സിദ്ധ ാന്ത ങ്ങ ളേ്രത.” Education, 177, 184.